

Reklame

Hva er det som får Klassekampen til å bruke fem sider (lørdag 7/2) på et propaganda-skriv for skogindustrien, uten ett eneste kritisk spørsmål om sannhetsgehalten i propagandaen om at skogsindustri er bra for klimaet? Overskriften snakker om det grønne skiftet, men hva med å snuse litt i om skogsindustrien er så grønn som næringen og dens støttespillere vil ha det til? Er ikke det en journalists oppgave, snarere enn å løpe næringens ærend med slike reklameartikler? Ikke ett eneste eksempel på kritisk tenkning eller kritisk journalistikk på fem sider. Klassekampens journalist, Alf Skjeseth, er selv fra Ringsaker, med fartstid i Nationen — det er kanskje ikke så overraskende om han har et nært forhold til skogindustrien...

Utredningen "Skog 22" fra Sylvi Listhaugs landbruksdepartement omtales og siteres ukritisk, uten å gå nærmere inn i påstandene om at økt satsning på skogindustri vil gi en klimagevinst. "Tre uker før klimamålene ble lagt frem, fikk statsminister Erna Solberg og seks av hennes statsråder brev fra LO, Fellesforbundet, Skogeierforbundet og treindustriens organisasjoner, med krav om at en ny klimaavtale må stimulere til økt bruk av trevirke fra norske skoger. Alliansen understreker at økt bruk av biomasse fra skog er viktig for å redusere utslipp av klimagasser". Skal en slik påstand fra en slik allianse bare tas *at face value* og ukritisk bringes videre til alt folket? Kanskje er det avslørende når det sies om utredningen (Skog 22) at "her er *premisset* (min understrekning) at 'skogen spiller en avgjørende rolle i det grønne skiftet'". Ikke så mye som en antydning på fem sider om at skogdriftsnæringens påstander om egen klimavennlighet kanskje ikke holder faglig mål...

Kan det tenkes at det beste klimabidraget skogen kan gi er hvis den får stå og legge på seg, fortsette å suge CO₂ ut av atmosfæren, istedenfor å bli hugget ned? Skog er fortsatt den beste CCS-teknologien (fangst og lagring av CO₂) vi vet om; men det gjelder så lenge den får stå, ikke når den hugges ned. Hugges trærne brytes de før eller siden ned på en måte som frigjør karbonet til atmosfæren. Går de til papir eller papp går det fort. Bli de limtre-bjelker i flyplasser tar det litt lenger tid. Klimakampen må vinnes på kort sikt. Hogst av trær som kunne stått og lagt på seg betyr redusert absorpsjon av karbon ihvertfall i de påfølgende 20 årene, sannsynligvis adskillig lenger (et plantefelt med små spirer absorberer ikke like mye karbon som de store trærne gjør). Moderne hogstmaskiner lager store sår i skogbunnen og store hogstflater utsetter skogbunnen for varme og sollys, slik at karbonlagrene den har bygd opp over århundrer og årtusener forbrennes.

I tidligere tider drev man plukkhogst og man drev tynning og skjøtsel av skogen slik at karbonabsorpsjonen ble enda høyere, og man dro tømmeret ut med hest og slede på vinterstid slik at man ikke fikk de enorme sårene i skogbunnen som dagens skogsdrift lager. I det lange løp er karbonkretsløpet i skog klimanøytralt. Men nå handler alt om det korte løp, om å vinne klimakampen i de neste 20 årene. Om 100 år vil det være for sent. Det beste vi kan gjøre i det korte løp er å la skogen stå og legge på seg. La de store trærne stå. Kanskje drive litt skjøtsel og litt målrettet tynning for å maksimere karbonopptaket i skogen. Ihvertfall ikke å hugge den ned med tunge skogsmaskiner og lage store hogstflater, som det skandinaviske landskapet er så fullt av.

Den lengste artikkelen jeg noengang har sett i Klassekampen fremstår som et rent bestillingsverk. Dette er ikke journalistikk; selv om det kanskje er slikt som passerer for journalistikk i våre dager.